

Prikázanie stále nové

Príležitosťou vzdania novej Pápežskej encykliky, Prelát Opus Dei napísal článok zverejnený v rôznych médiách.

14.03.2006

„Deus caritas est,“ znie latinský text od svätého Jána, ktorý si pápež vybral ako názov pre svoju prvú encykliku. „Boh je láska,“ čítame v takmer všetkých prekladoch tejto vety. Sú kresťanská láska a láska to isté? Sčasti áno a sčasti nie.

Katechizmus katolíckej cirkvi nám pripomína, že kresťanská láska je cnosť, ktorá sa prejavuje tak, že milujeme Boha nadovšetko a nášho blížneho ako seba samého, z lásky k Bohu. Ďalej zdôrazňuje, že „kresťanská láska nám umožňuje milovať a očisťuje našu ľudskú schopnosť milovať“.

Pretože človek potrebuje lásku a byť milovaným. Láska verná, opätovaná, nežná, je najhlbšou túžbou srdca. Celé naše bytie pozostáva v hľadaní pravej lásky, v boji o prekonanie prekážok, ktoré sú pred nami a v každom z nás.

Ježiš Kristus je plnosťou zjavenia: v Ňom spoznáваме Boha; v Ňom spoznáваме človeka v jeho celosti, ako nám ukazuje II. Vatikánsky koncil a ako často opakoval Ján Pavol II..

V Kristovi objavujeme naše povolanie a našu veľkosť. A

podstatnou časťou tohto objavu je kresťanská láska, láska, ktorú Ježiš Kristus zušľachtuje a očisťuje. Pretože Kristus nám so svojou Láskou priniesol „gaudium“, radosť a pokoj.

Slovo „láska“ sa stalo prázdnu frázou: používame ho možno príliš často, niekedy ním poukazujeme na chvíľkové pocity, ba dokonca, ako poznamenáva pápež, na prejavy egoizmu.

S pojmom „kresťanská láska“ sa však stal pravý opak, určitým spôsobom dochádza k zúženiu jeho významu: používame ho snád veľmi zriedka, iba vo vzťahu k určitej činnosti, ktorú vykonávajú len niektorí, vo zvláštnych prípadoch.

Kresťanská láska sa však neprejavuje výnimočnou formou, ale je súčasťou kresťanskej identity: „podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci: ak sa budete navzájom milovať“,

povedal Pán. Pohanovia spoznali kresťanov na základe tejto črty: „pozrite, ako sa milujú“, rozprávali s údivom.

Kresťanská láska vytvára mravnú schopnosť, ktorá sa prejavuje vo veľkom množstve činností.

Kresťanská láska znamená slúžiť, chápať, tešiť, počúvať, usmiať sa, sprevádzať, napomenúť, povzbudiť, poprosiť o odpustenie a odpustiť, dávať a prijímať.

Kresťanská láska sa šíri ako v koncentrických kruhoch: od osobných vzťahov k celej spoločnosti.

Na počiatku rodiny je manželská láska, ktorá vytvára prostredie, v ktorom sa rodí život; domov, ktorý s láskou prijíma novú bytosť; priaznivá atmosféra pre vývoj zrelej osobnosti.

Pracovný svet sa kresťanskou láskou obohacuje. Vykonávať svoje povolanie v súlade s príkazmi

evanjelia znamená uskutočňovať ho z lásky, s túžbou slúžiť, s tým, že do nej vložíme srdce, že myslíme na blížnych. Posväcovanie práce znamená premeniť ju v prejav lásky k Bohu a v príležitosť odovzdania sa druhým, naplniť ju spravodlivosťou a kresťanskou láskou.

V atlase cirkvi žiaria ohniská svetla: sú to miesta, kde sa kresťania usilujú pracovať a slúžiť v tichu lásky. Stačí myslieť na Afriku, na kontinent, ktorý najviac potrebuje spoluprácu nás všetkých. Práve tam prejavuje cirkev svoju lásku, tiež „ako úlohu cirkvi“, vyjadrené slovami Benedikta XVI., ako podstatnú časť svojho poslania. Láska podporuje veľkodušnosť, pomáha nám nezostávať ľahostajnými voči potrebám našich blížnych.

Svätý otec tento proces šírenia kresťanskej lásky zhrňa takto: „Láska je „božská“, pretože pochádza od

Boha a zjednocuje nás s Bohom, a prostredníctvom tohoto procesu zjednotenia nás premieňa v jedno. My, ktoré prekonáva to, čo nás rozdeľuje a premieňa nás v jedno, takže nakoniec Boh bude všetko vo všetkom“ (č.18). Tu nachádzame vysvetlenie večnej mladosti cirkvi.

V kresťanskej láske je tiež kľúč k „novej evanjelizácii“. V podstate pozostáva úloha šírenia evanjelia v tom, že mnohí ľudia zakúsia kresťanskú lásku, že otvoria svoju myseľ pre svetlo viery vďaka jazyku lásky, jazyku, ktorý je univerzálny, ktorému sme všetci schopní porozumieť. Viera, v skutku, ako píše svätý Pavol, pôsobí prostredníctvom kresťanskej lásky.

Svätý Josefmaría Escrivá tvrdí bez okolkov: „najdôležitejší apoštolát, ktorý musíme ako kresťania vo svete uskutočniť, najlepším svedectvom

viery je, prispieť k tomu, aby v cirkvi bolo cítiť atmosféru pravej lásky“.

Kristus počas Poslednej večere vyhlásil prikázanie lásky ako prikázanie „nové“: „nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás“. Bolo prikázaním novým a je ním aj dnes, pre všetkých, po dvetisíc rokoch. Ak pristúpime k čítaniu a meditácii encykliky so zdravou zvedavosťou človeka, ktorý vie, že je na ceste k objaveniu niečoho nového, s otvorenou myslou a srdcom, nájdeme trvalú novotu tohto zázračného zjavenia: Boh je láska, ktorá vyžaruje na všetkých a na každého jedného človeka.

A potom sa splní pranie Benedikta XVI.: aby táto encyklika „bola svetlom a pomocou pre náš kresťanský život“.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/prikazanie-stale-nove/](https://opusdei.org/sk-sk/article/prikazanie-stale-nove/)
(17.03.2026)